

Beløb har man endog undladt at anvende omtrent 800,000 Kr. Det kan vi Repræsentanter, der er imod Militarismen og den Fordærv, den har medført i vort økonomiske Liv, ikke finde os i. Jeg vil derfor indtrængende henstille til Finansudvalget at vise den Villie, som den højtærede Trafikminister desværre ikke er i Besiddelse af i denne Sag.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Det ærede Medlem tager ganske fejl, naar han udtaler sig, som han gør, om min Villie i denne Sag. Der er ikke saa stor Uenighed imellem det ærede Medlem og mig, som han synes at interessere sig for at konstatere. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem forlanger af mig, at min Villighed skulde gaa saa vidt, at jeg skulde bryde Landets Love. Og saaledes ser jeg paa Sagen, at Forudsætningen for Ekspropriation maa være, at Staten skal betale med det samme. Jeg ser meget godt, at man kunde udstikke Linien, men man kan ikke gøre dette uden derved at hidføre en ganske uforvarlig Prisstigning, som Staten til sin Tid vilde komme til at betale. Og Jernbanen kommer da heller ikke, fordi Linien er udstykket; det er i Virkeligheden ikke noget som helst Skridt henimod Jernbanens Realisation, Jernbanen kommer ikke af den Grund.

Andreasen: Den højtærede Minister udtalte, første Gang han havde Ordet, at Administrationen maatte gøre den Opfattelse gældende, at man ikke kunde paabegynde Anlægget af en ny Jernbane, før et tidligere paabegyndt Anlæg var fuldført. Men det er i Strid med de Forudsætninger, der raadede i det af Folketinget i sin Tid nedsatte Udvalg, og netop fordi det er saaledes, vilde det ogsaa virke fremmede for denne Jernbane, om man nu gik til Afstikningen, thi saa vilde man faa fremmet denne Lovs Udførelse paa den Maade, som det var Folketingsudvalgets Forudsætning, at det skulde gøres. Jeg minder om, at man trods en elendig finansiel Situation har givet alle de Millioner ud, der er bevilgede til Militærvæsenet, men man har undladt at bruge de Penge, der var bevilgede af Rigsdagen til et pro-

duktivt Formaal. Det forekommer mig, at netop den nuværende Regering skulde med os gaa i Spidsen for at faa en anden og fornuftigere Husholdning frem i saa Henseende.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Det kan ikke være det ærede Medlems Mening, at jeg skulde tage Ansvaret for den Udførelse af Jernbanelovene, som hidtil har fundet Sted. Jeg har fremført den Begrundelse, man i Ministeriet hidtil har haft for ikke at fremme disse Anlæg med større Hurtighed, end sket er. Jeg anser det for lidt af en Forpligtelse for mit Vedkommende, da jeg selv har været Genstand for Angreb, dog at forsvare mine Forgængere.

Andreasen: Den højtærede Minister vil ikke og skal ikke tage Ansvaret for, hvad der saavel af Administrationen som af tidligere Trafikministre er begaaet, men den højtærede Minister faar Ansvaret, naar han her modsætter sig en Bevilling til Fremme af et jydsk Jernbaneanlæg, som maa fremmes, hvis vi i en overskuelig Fremtid skal naa at faa gennemført de Anlæg, som interesserer os i denne Landsdel. Derved gør den højtærede Minister sig medansvarlig for, at Loven ikke bliver overholdt, og her vil jeg, som sagt, bede ham om at optræde med lige saa stor Dristighed mod Statsbaneadministrationens Embedsmænd som mod os Rigsdagsmænd, der fremhæver disse Krav. Thi der er ingen Tvivl om, at naar den midtjydske Længdebane ikke er naaet videre, end den er, er Grunden simpelt hen den, at Statsbanernes Embedsmænd altid kører op med en Historie om, at det er en urentabel Bane, og faar vi den vedtaget, kunde det maaske hælde, at de Herrer mente, at deres Tantième blev noget mindre.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg maa gøre den Bemærkning, at denne Sag for Tiden aldeles ikke angaar Statsbanernes Embedsmænd; de har ikke det ringeste med den Sag at gøre, den hviler udelukkende paa Ministeriet og Rigsdagen. Men hvis det ærede Medlem ønsker det, skal jeg være villig til i Finansudvalget at tage dette